

«Καὶ δὲν εἶνε αἰσχρόν» εἶπεν ὁ Σωκράτης «οἱ μὲν δοῦλοι νὰ εὐπορῶσιν, οἱ δὲ ἐλεύθεροι νὰ πεινῶσιν;»

«Ναι» εἶπεν ὁ Ἀρίσταρχος «ἐκεῖνοι εὐποροῦσι διότι εἶναι τεχνῖται, ἀλλ’ οἱ ιδικοὶ μου συγγενεῖς εἶναι ἐλευθερίως πεπαιδευμένοι.»

Ο Σωκράτης διὰ τῆς συνήθους αὐτῷ διαλεκτικῆς μεθόδου πείδει τὸν Ἀρίσταρχον, ὅτι δὲν εἶναι καθόλου αἰσχρὸν πρᾶγμα διὰ τὰς συγγενεῖς αὐτοῦ ἐλευθέρας γυναῖκας ἡ χάριν πορισμοῦ τῶν ἐπιτηδείων ἔξασκησις τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὰ όποια ἔμαθον. Ἐγνώριζον δὲ αἱ συγγενεῖς τοῦ Ἀρίσταρχου, δῶς καὶ ὄλαι αἱ γυναῖκες, νὰ παρασκευάζωσιν ἀλφιτά, ὅρτους, νὰ νήθωσι, νὰ κατασκευάζωσιν ἵματα ἀνδρεῖα τε καὶ γυναικεῖα, καὶ χιτωνίσκους καὶ χλαμύδας καὶ ἔξωμίδας. Καὶ δὲν εἰξεύρεις, λέγει, ὅτι ἀπὸ μόνης τῆς ἀλφιτοπούας ὁ Ναυσικάδης ὅχι μόνον τὸν ἑαυτόν του καὶ τοὺς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ χοίρους πολλοὺς καὶ βοῦς, καὶ κερδίζει τόσα ὥστε καὶ εἰς τὴν πόλιν παρέχει ἐξ ίδιων πολλὰς ὑπηρεσίας; ἀπὸ δὲ τῆς ἀρτοπούας ὁ Κύρηβος τὴν τε οἰκίαν πᾶσαν διατρέφει καὶ γῇ δαψιλάς. Δημέας δὲ ὁ Κολλυτεύς ἀπὸ χλαμυδουργίας, Μένων δὲ ἀπὸ χλανιδοποίας, Μεγαρέων δὲ οἱ πλεῖστοι ἀπὸ ἔξωμοποιας διατρέφονται.» Ἀλλ’ ὁ Ἀρίσταρχος δὲν πείθεται εἰσέτι καὶ ἐπαναλαμβάνει δι’ ἄλλων λέξεων τὴν προτέραν του ἀπάντησιν, λέγων ὅτι οὗτοι μὲν ἀγοράζουσι βαρβάρους ἀνδρώπους καὶ ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν, ἐνῷ αὐτὸς ἔχει ἀνδρώπους ἐλευθέρους καὶ μαλιστα συγγενεῖς. Ἀλλ’ ἐπὶ τέλους ὁ Σωκράτης καταπείνει αὐτὸν, λέγων ὅτι ἡ ἐργασία, ἡ ἔντιμος ἐργασία, εἶναι καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐλευθέρας γυναῖκας πρεπαδεστέρα τῆς ἀργίας, καὶ ἐν τέλει λέγει «εἰ μὲν τοίνυν αἰσχρόν τι ἔμελλον ἐργάσασθαι, θάνατον ἀντ’ αὐτοῦ προσαρτεόν ἤν· νῦν δὲ, ἀ μὲν δοκεῖ κάλλιστα καὶ πρεπαδέστερα γυναικὶ εἶναι, ἐπίστανται, ὡς ἔοικε· πάντες δέ, ἐπίστανται, φρστα τε καὶ τάχιστα καὶ κάλλιστα καὶ ἥδιστα ἐργάζονται· μή οὖν ὅκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, ἀ σοὶ τε λυσιτελεῖ κακείναις, καὶ, ὡς εἰκός, ἥδεως ὑπακούσονται.»

Ο Ἀρίσταρχος πεισθεὶς διὰ τῶν λαμπρῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Σωκράτους ἡσπάσατο καὶ ἐφήρμοσε τὴν συρβουλὴν αὐτοῦ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ δὲν μετενόησε, διότι ἔκτοτε αἱ γυναῖκες «ἐργάζομεναι μὲν ἡρίστων, ἐργασάμεναι

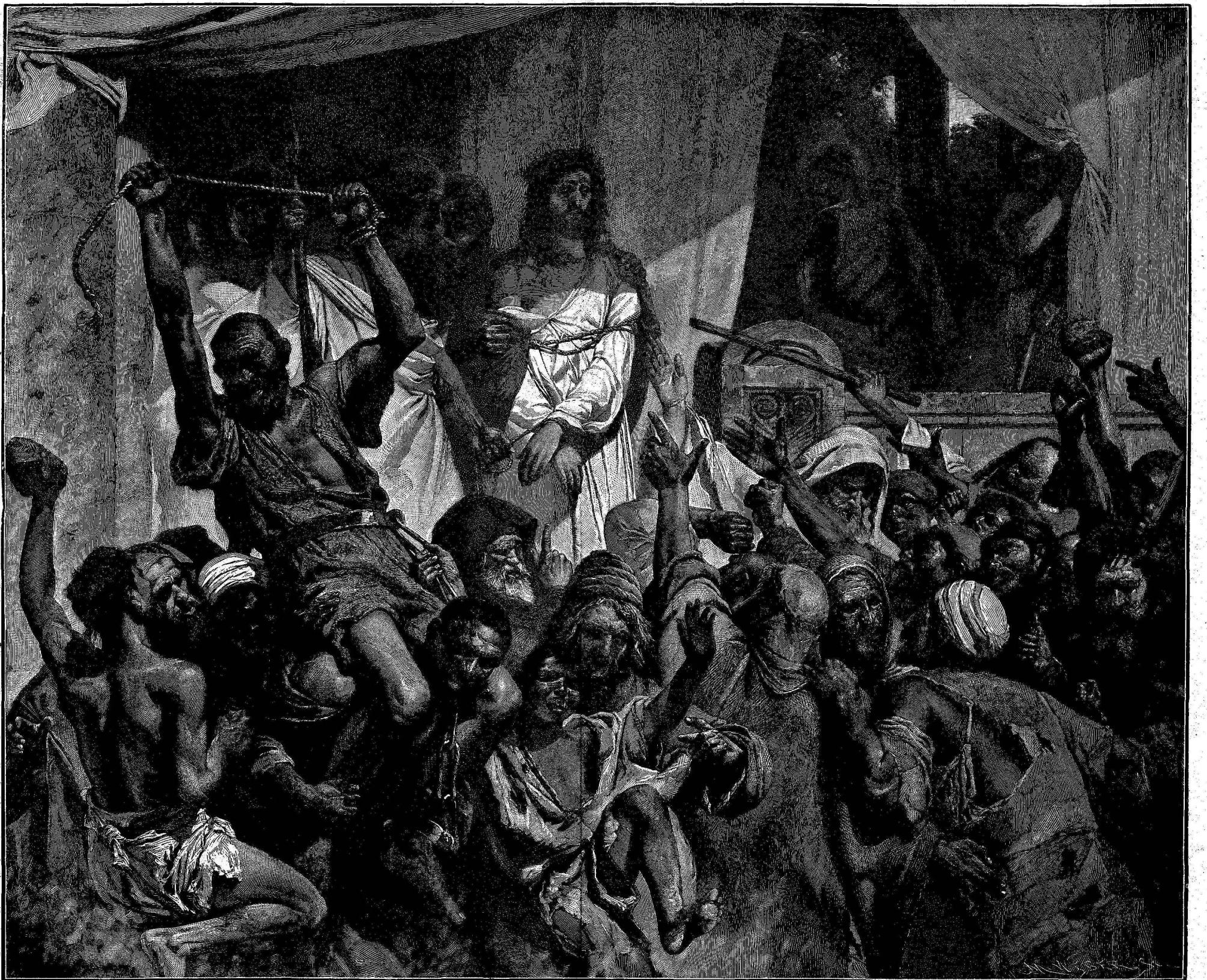
δὲ ἕδείπονν, ἵλαραι δὲ ἀντὶ σκυνθρωπῶν ἡσαν· καὶ ἀντὶ ὑφορωμένων ἔστας, ἥδεως ἀλλήλας ἔώρων καὶ αἱ μὲν αἱς κηδεμόνα ἐφίλουν, ὃ δὲ ὡς ὀφελίμους ἦγάπα.»

Πολὺ θλιβερώτερον ἦτο διὰ μίαν ἐλευθέρων πολιτίδα, ὅταν ἦτο ἡναγκασμένη νὰ ἐμπορεύηται ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ως εἰδομεν, ή γυνὴ εἶχε συνήθως τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας της ἐν τῷ οἴκῳ. Εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων της πολὺ ὀλίγην ἐπιμέλειαν ἥδυνατο ν’ ἀφιερόνη. Συνήθως τὰ παιδία ἐνεπιστεύετο ἡ μήτηρ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη εἰς μίαν τροφόν. Μία γένη λοιπὸν γυνὴ παρενέβαινε μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τῶν τέκνων, ητίς μάλιστα δὲν ἀπέβαλλε τόσον ταχέως τὴν ἐπὶ τῶν παιδίων ἐπιρροήν της, καθότι ὡς ἐμπιστος οἰκέτις κατέχει ἐν τῇ οἰκογενείᾳ σπουδαίαν θέσιν. «Οταν τὰ παιδία αὐξηθῶσιν, ἡ μήτηρ δὲν ἔχει ἱκανὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, ὅπως μορφώσῃ τὸν νοῦν των. Οι παῖδες μετ’ οὐ πολὺ στέλλονται εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιτηρησιν ἐνὸς ἀκαταλήλου δι’ ἄλλας οἰκιακὰς ἐργασίας δούλου. Τάς θυγατέρας αὐτῆς ἡ μήτηρ δὲν εἰξεύρει ἄλλο νὰ διδάξῃ εἰ μὴ νὰ νήθωσι καὶ νὰ ὑφάνωσι. «Οταν πρόκηται νὰ ὑπανδρευθῶσιν, ἡ μήτηρ δὲν ἐρωτάται, ὅπως δὲν ἡρωτήθη ὅτε καὶ αὐτῇ ἡ ίδια ἐπρόκειτο νὰ ὑπανδρευθῇ.»

Ἡ μόνη διακοπὴ τῆς μονοτονίας τοῦ βίου τῶν γυναικῶν ἡσαν αἱ ἐπισκέψεις τάς ὁποίας ἔκαμψαν πρὸς ἀλλήλας, ἡ αἱ διάφοροι θρησκευτικοὶ ἔορταί, τὰς ὁποίας εἴτε μόναι μετ’, ἄλληλων εἴτε μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἔωραται. Πολλαὶ ἐκ τῶν ἔορτῶν τούτων ἡσαν διὰ τὰς γυναικας ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καταλληλόταται εὐκαιρίαι διὰ νὰ φανερώνωνται εἰς τὸ δημόσιον. Εἰς τὰς κηδείας ἡκολούθουν τὴν πομπήν· ὥσαύτως ἐλάρματαν μέρος εἰς τὰς τελετὰς δι’ ὧν ἡ πολιτεία προσέφερε τὰς τελευταίας τιμᾶς εἰς τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης πεσόντας. Αἱ Ἀθηναῖαι γυναικες δὲν προσήρχοντο εἰς τὰς μεγάλας πανελλήνιους ἔορτάς καὶ πανηγύρεις· ἥδυναντο δῆμως νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς δραματικὰς παραστάσεις ἐν τῷ θεάτρῳ, τούλαχιστον εἰς τὰς τῶν τραγῳδῶν.

Αἱ μεγάλαι θρησκευτικοὶ ἔορται, εἰς τὰς ὁποίας ἐλάρματαν μέρος αἱ Ἀθηναῖαι, ἡσαν τὰ Παγαδήναια, τὰ ὁποῖα καὶ νεάνιδες οὖσαι ἔωρταζον ὡς καινηφόροι. Ἡ ἔορτὴ τῶν θεσμοφοριών διήρκει πέντε ἡμέρας καὶ ἐπανηγυρί-

«ΑΠΟΝ, ΑΠΟΝ, ΣΤΑΓΡΩΣΟΝ ΑΥΤΟΝ.»

Εἰκὼν ὑπὸ Charles Berlat.